

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. No. 276.

Ellevte Session.

76de Møde.

Onsdagen den 28de Marts Kl. 7 Aften.

(Fortfat.)

Sable (fortf.): Til Slutning skal jeg endnu bemærke, at naar den ærede Rigsdagsmand (Nimestad) talte om, at jeg havde sagt, at Embedsmændene bemøgtigede sig disse Pladser; og henviste til, at Embedsmændene jo ifølge Grundloven ere valgte, maa man med Hensyn til dette Thing dog ikke glemme, at Embedsmændene stille sig selv paa Valgdagen, men jeg skal aldeles forbigaa deres Forhold til dette Thing; det, som jeg tænkte paa, er den Bestemmelse, som ogsaa er gaaet gjennem dette Thing, om de 1200 Rd.s Indtægt for at være aktiv Borgere med Hensyn til en Deel af Valgene til Fællesstatens Forsamling. Hvad ligger nu deri vel Andet, end at udefulke, som det heed i sin Tid, 32,000 af de mindst skatteværende Borgere og derimod give dem, som have 1200 Rd.s Indtægt, den væsentligste Deel af Valgene. Jeg slylber endnu et Svar, som jeg glemte sidste Gang, jeg havde Ordet, til den ærede Rigsdagsmand for Mariager (N. Hage). Det ærede Medlem bemærkede, at jeg, som var gaaet den lærde Vej, skulde dog egentlig ikke tale med om denne Sag her. Jeg synes, at det ærede Medlem, som seer, at jeg aldeles ikke hører til Supplicanterne med Hensyn til Embeder, — jeg har aldrig tænkt paa at være Supplicant i den Retning og skal ikke gjøre noget som helst Forsøg i den Retning — maa ind-

rømme, at jeg dog maa være berettiget til at tale med om denne Sag. Jeg har ikke stude- ret for at faae et Levebrød; men jeg taler for, at jeg har havt Midler til at nyde den Beha- gelighed, at faae disse Kundskaber; thi det er en stor Behagelighed at faae disse Kundskaber; det er alene derpaa jeg sætter Præis, og jeg gjør ikke Fordring paa, at jeg derfor gaaer med et Bevis i Kommen, som giver mig første Ad- komst til et Embede. Men det er netop ogsaa en af de Bemærkninger, jeg maa gjøre, at det maa komme dertil, at de Mænd, der have Raad dertil, og der maa dog være mange saa- danne heri Landet, lade deres Sønner studere ikke alene for at faae Embeder, men for at faae nyttige Kundskaber, hvormed de kunne staae li- geoverfor Embedsstanden; at den ikke skal kunne ansee sig som den eneste, der er saghyndig og har Kundskaber, men at disse ogsaa findes hos den øvrige Befolkning i en hvilken som helst Be- drift. Man behøver kun Kundskaberne, det er ikke fornødent at gjøre dem ligesrem i Penge; og det baader Videnskaben i høre flet, saasnart der kun læses og læses til en Examen og ikke for Kundskabernes egen Skyld.

Jagd: Den sidste ærede Taler beklagede sig over Embedsmændene, som han påastod spillede Thingets Tid med lange og unyttige Taler. Hvis Thingets Tid i dette Dieblis spillede med lange og unyttige Taler, hvilket jeg ikke betvivler, da idetmindste mine egne Di- tringer ikke ville faae synderlig med den fore- liggende Sag at bestille, da maa Ansvarer hvile paa den ærede Taler selv, som udslynger ube- rettigede Paastande, der Sinet have at gjøre i